ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰ 4. Ἡ ἀθεώρητος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Διὰ νὰ τοὺς διευκολύνομε σχετικῶς, τοὺς πληροφορεῖμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Φώτην Στεφανίδην. Ἐνταῦθα.—Οἱ στίχοι σας ὄχι καλοί. Ἴσως, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ἀρχὴ τοῦ τραγουδιοῦ σας «Ὁ Πόνος μου» :

Σὰν τὴν πεταλοῦδα
στὴ λαμπρὴ ματιά σου
πέφτω, κοπελλοῦδα,
θῦμα...
Κι' ἀπ' τὴ μάγισσά σου,
πλανεμένο, χάρι
μαῦρο θὰ μὲ πάρη
μνῆμα...

Τὴν καρδιά μου λύσε
τ' ἀβροδάκτυλά σου
πῶχουν μ' ἀλυσίδα
ζώσει..
Ἄχ ! τὴ φλόγα σβύσε
μ' ἕνα φίλημά σου
ποὺ θὰ μὲ λυώση !...

Γιὰ τ' ἄλλα ποιήματά σας, θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε λεπτομερὸς σὲ προσεχὲς φύλλο. — Τάκην Ὀρεινόν. Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Κύριε ἀρχισυντάκτα. Ἔπειτα ἀπὸ ἕναν ὁλόκληρο περίπου χρόνο, παίρνω τὸ θάρρος ν' ἀπευθυνθῶ καὶ πάλιν σὲ σᾶς. Σᾶς ἔστειλα τότε μερικὰ ποιήματά μου, γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐκφρασθήκατε καὶ πολὺ καλά, καὶ μὲ τὸ δίκηο σας, ἄλλωστε. Μόνο ποὺ μὲ συμβουλεύσατε ἐσεῖς νὰ στάσω τὴν πέννα μου, ἐγκαταλείπων τὰς Μούσας, ἐνῶ ἐγὼ ἐξηκολούθησα νὰ τὰς κακοποιῶ, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν φορὰν χωρὶς τρίτους διαμέσους κριτές. Ἐλᾶτε ὅμως ποὺ εἶμαι Ρωμηὸς καὶ ἔχω τὴν φιλοδοξία νὰ βλέπω καὶ κάτι δικό μου δημοσιευμένο ; Σᾶς στέλνω λοιπὸν καὶ πάλιν, ἔπειτα ἀπὸ 9—10 μῆνες, ἕνα μου τελευταῖο ποίημα, ζητῶντας τὴν κρίσι σας καὶ φυσικὰ τὴν δημοσίευσί του, ἂν ἀξίζει τὸν κόπο».

Σᾶς ἀπαντᾶμε λοιπὸν κι' ἐμεῖς ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ : Οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε ἀκόμη καλοί. Πρέπει νὰ διαβάσετε πολὺ ἀκόμη, νὰ ἐργασθῆτε πολύ. Κοπος κτῶνται τ' ἀγαθά. Νὰ τώρα καὶ τὸ ποίημά σας :

ΣΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Εἶνε κάποιες ἐλπίδες, κάποιοι πόθοι,
ποὺ μέσα στὴν ψυχή μας τριγυρίζουν.
Ἐλπίδες, ποὺ ὁ πόθος μας τὶς κλώθει
καὶ πόθοι, ποὺ ἐλπίδες τοὺς γεμίζουν.
Κι' εἶνε φορὲς - φορές, ποὺ πόνοι νόθοι,
ἀντάμα μὲ τοὺς πόθους, φτερουγίζουν
μέσ' στὴν ψυχή μας, ποὺ βαρειὰ τοὺς νοιώθει,
[ἀ]μὲ γέλια τὴ ζωή μας νὰ τσαρί-
[ζουν.
Κι' ἐνῶ τὰ χείλη μας χαρούμενα
[γελοῦν
τὰ δάκρυά μας ἀκράτητα κυλοῦν,
μέσ' στὴν ψυχή,
καὶ πᾶνε θρόμποι ἐκεῖ κι' ἀργο-
[σταλάζουν
τοῦ πόθου τὸ ποτῆρι ἀναταράζουν
σὰν προσευχή.

Ἐκεῖνοι οἱ «νόθοι πόνοι» τί θέλουν νὰ ποῦν ; Ἀλλὰ καὶ γενικώτερα, τὸ ποίημά σας εἶνε ἀκατανόητον. Δὲν βγαίνει ἔννοια. Ἡ ποίησις δὲν εἶνε σκότος, ἀλλὰ φῶς, διαύγεια, κι' ὅταν ἀκόμα ἐκοράζεται διὰ συμβόλων. — Βέραν Μιχαλινοῦ. Καλάμας. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Ἀγατημένο μου «Μπουκέτο»,
»Παρακολουθοῦσα ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα τὰ ποιήματα, ἅτινα δημοσιεύετε, κατώρθωσα νὰ κάμω καὶ ἐγὼ μιὰ μικρὴ συλλογή. Σᾶς ἀποστέλλω, λοιπόν, τὸ πρῶτον ποίημά μου καὶ σᾶς παρακαλῶ, ἂν τὸ ἐγκρίνετε, ἔστω καὶ λίγο καλό, νὰ τὸ δημοσιεύσετε καὶ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε τὴν γνώμη σας, ἐὰν ἀργότερα θὰ μπορῶ νὰ γράψω καλύτερα. Εἶνε παρμένο ὅλο ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ ζωή μου», κλπ. κλπ.

Δυστυχῶς, δεσποινίς, τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Βρίσκεται, γιὰ τὴν ἀκρίβεια, πολὺ μακρὰν τῆς ποιήσεως. Καὶ ἰδοὺ :

Λουλοῦδι τῆς γῆς μαραμένο, ἀπὸ ὅλους
διωχμένο, στὸν κόσμο γυρνῶ, στὰ ξένα γυρίζω,
πονῶ, λαχταρίζω, γιατί εἶμαι ὀρφανό.
Ἄχ ! νάχα μανούλα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμο,
θὰ εἶχα ἐλπίδα, θὰ εἶχα χαρὰ καὶ δὲν θὰ πονοῦσα,
καὶ δὲν θὰ θρηνοῦσα, σὰν αὐτὴ τὴ μαύρη τὴ συμφορά.
Τὰ μάτια μου τρέχουν, ἄχ ! δὲν ἀντέχουν, ἄχ ! δὲν
χαρήκανε ποτὲ τὴ χαρά, μόν' πάντα μὲ δάκρυα
περνοῦν τὰ καϊμένα καὶ δὲν ἀντέχουνε τὴ συμφορά.
Ἄχ ! κλαίω, στενάζω, πονῶ καὶ φωνάζω, στὸ Χάρο
ζητάω νὰ βρῶ λησμονιά, τὰ μάτια μου νὰ κλείσω,
τὸν κόσμο ν' ἀφήσω, τὸν κόσμο ποὺ ὑπέφερα τόσα δεινά.

Διαβάστε, λοιπόν, Ἕλληνας ποιητάς. Διαβάστε πολὺ ὅμως. Ἔτσι θὰ κατανοήσετε καλύτερα τὴν ποίησι, τὴν θείαν αὐτὴν τέχνη, καὶ ἴσως μιὰ μέρα γράψετε συμπαθεῖς στίχους.—Β. Μπενετάτον. Ἐνταῦθα. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὰ τόσο καλὰ λόγια σας. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καλό. Δὲν εἶνε ἐκεῖνο ποὺ λέμε «ποίησιν». Τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς δικαίας κρίσεώς μας :

ΜΙΑ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ ΜΕ ΜΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Συλλογισμένος ἤμουνα
σὰν ἀπολιθωμένος,
σκεπτόμουνα τὸ παρελθόν,
ποὺ ἦταν περασμένον,
γιὰ μιὰ στιγμὴ τῆς συλλογῆς
ποὺ ὅλα ἐδιαβῆκαν
μοῦ εἶχε μείνει κάτι τί,
ἐν' ἄνοστο σὰν γλύκα,
στὴ κλινικὴ βρισκόμουνα
Τετάρτη τὸ ἑσπέρας,
εὐθὺς ἡ πόρτα ἀνοιξε,
σὰν βροντή, σὰν ἀγέρας,
καὶ εἴσδυσε στὸ δωμάτιον
μιὰ ὡραία περιστέρα,
κομψὴ ἦταν στὸ σῶμα της,
γλυκειὰ καὶ τὴν μορφήν της
ἀγγελικὸ χαμόγελον
ἔδγαινεν ἀπ' τὴν ψυχήν της.
Φαντάσθηκα πῶς ἤμουνα
νὰ παίρνω θεωρία
καὶ ἄκουσα τὸ ὄνομα
νὰ λένε Γεωργία.
Ὦ ! τί θεία μουσική !
ἐβρόντισε στὰ αὐτιά μου
καὶ βάλσαμος ἀμέτρητος
ἐχύθη στὴν καρδιά μου.
Τί χαρὰ ποὺ αἰσθάνθηκα
ἀπ' τὴ γλυκειὰ μορφή της
ἀλλὰ εὐθὺς μὲ ἐκτύπησε
ὁ γυιὸς τῆς Ἀφροδίτης.
Ἐπιθυμοῦσα νἄμουνα
γλύπτης νὰ τὴν σκαλίσω
καὶ ζωγράφος ἱκανὸς
νὰ τὴν ἐζωγραφίσω.
Γλύπτες δὲν μᾶς χρειάζονται
οὔτε καὶ οἱ ζωγράφοι,
γιατί τὴν ἐζωγράφισε
ἡ καρδοῦλα μου μονάχη.
Ἔχει χρῶμα σὰν τὸ μέλι,
κόκκινη σὰν πιπεριά,
γελάει ἐκείνη,
ἐγὼ δακρύζω,
ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς.

Γιάννην Ἄμαντον, Μοσχάτο. Γιὰ τὰ τόσο καλὰ λόγια σας θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Οἱ στίχοι σας ὅμως ὄχι καλοί. Πολὺ κοινοί. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ «Σκέψεις καὶ Γνῶμες». Μᾶλλον συμπαθές τὸ διήγημά σας, ὡς πρωτόλειον κι' αὐτὸ ὅμως. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. Αὐτὸ τὸ ἔχομεν δηλώσει ρητῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς μας. — Χρ. Χοσχοσην, Κων)πολιν. Σᾶς ἐγράψαμε, ὁλλὰ δὲν ἐλάβαμε ἀπάντησί σας, ἂν καὶ πέρασε στὸ μεταξὺ δίμηνον περίπου. Μήπως δὲν ἐλάβατε τὸ γράμμα μας ; Γράψτε μας, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὴν ἀκριβῆ σας διεύθυνσι. — Κ. Γερολυμάτον, Θεσσαλονίκην. Πρέπει νὰ μᾶς τὸ στείλετε νὰ τὸ ἰδοῦμε, εἰς δέμα συστημένον. Τότε θὰ σᾶς ὁρίσουμε τιμήν. Καὶ ἂν μὲν συμφωνήσωμεν, ἔχει καλῶς. Ἄλλως θὰ σᾶς ἐπιστραφῇ διὰ συστημένου πάλιν δέματος, ἀσφαλῶς. Ἡ λύσις αὐτὴ εἶνε ἡ καλυτέρα. Προκειμένου περὶ χειρογράφου. Χωρὶς δηλαδὴ νὰ τὸ ἰδοῦμε οἱ ἴδιοι, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὁρίσωμεν τιμήν.—Ι. Γ. ρ., Θεσ)νίκην. Ἡ πιὸ γνωστὲς αἱρέσεις τῆς Ἑβραίων ἦσαν τρεῖς : Τῶν Φαρισσαίων, τῶν Σαδδουκαίων καὶ τῶν Ἐσσαίων. Οἱ Σαδδουκαῖοι ἀργοῦσαν ἐντελῶς κατὰ τὸ Σάββατον. Δὲν ἐπήγαιναν τὴν ἡμέρα σάββη οὔτε ἐκεῖ ποὺ πηγαίνει... μόνος καὶ ἄνευ ἀκολουθίας καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς !...

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Λοσιὸν Πεῦδρες Κρέμες Ἀρώματα — "RADIUM" — Γάλα Ἀντιεφελίδ Καδοράδιευμ Σουλφοράδιευμ

Εἶνε ἀθῶα καὶ φρέσκα. Παρασκευάζονται εἰδικῶς γιὰ τὸ κλῖμα μας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ ξηρὸ καὶ λιπαρὸ δέρμα.

Πώλησις καὶ ὁδηγίαι εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς ἰατροῦ

ΧΡ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ. Ἀριθ. 8.—Τηλ. 21566